KOHTUJURISTI ETTEPANEK

DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

esitatud 12. mail 2009 [1]

I. Sissejuhatus

1. Käesolev apellatsioonkaebus, milles mõlemad pooled vaidlustavad Esimese Astme Kohtu 28. veebruari 2008. aasta otsuse, [2] annab Euroopa Kohtule võimaluse uurida määruse ühenduse kaubamärgi kohta (edaspidi „määrus nr 40/94") [3] artikli 7 lõike 1 punkti h ja Pariisi konventsiooni [4] artikliga 6*ter* riiklikele embleemidele antud kaitse ulatust.

2. Kohtuasjas C-202/08 P esitatud apellatsioonkaebuses vaidleb rõivatootmisettevõtja American Clothing Associates SA (edaspidi „American Clothing") mitmel põhjusel vastu ülemäärasele kaitsele, mis vaidlustatud kohtuotsuses antakse riigisümbolitele. Siseturu Ühtlustamise Amet (edaspidi „ühtlustamisamet") seevastu vaidlustab kohtuasjas C-208/08 P Esimese Astme Kohtu otsuse, leides, et kohus eksis, tõlgendades Pariisi konventsiooni nii, et see välistab riigisümbolite kaitse teenuste kaubamärkide eest.

3. Nende aspektide analüüsimiseks on vaja lahti harutada keerukas rahvusvahelise õiguse ja ühenduse õiguse põimik, ning samas nõuab see süüvimist heraldika sügavustesse, et välja selgitada riiklikele embleemidele kaubanduslikuks otstarbeks omastamise katsete eest tagatud kaitse piirid.

4. Osutatud vapiteadus meenutab endisaegseid jagelusi ja seiklusi, [5] nagu see, mis ajas Don Quijote vastamisi Valge Kuu rüütliga, keda nimetati nii tema kilbi pärast, millele oli maalitud see hiilgav taevakeha; aga õnneks ei

1 – Algkeel: hispaania.

2 – Kohtuasjas T-215/06: American Clothing Associates *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet tehtud kohtuotsus (EKL 2008, lk II-303).

3 – Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146), mis on muudetud Uruguay voorus sõlmitud lepingute alusel nõukogu 22. detsembri 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 3288/94 (EÜT L 349, lk 83; ELT eriväljaanne 17/01, lk 185) ja viimati nõukogu 19. veebruari 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 422/2004 (ELT L 70, lk 1; ELT eriväljaanne 17/02, lk 3).

4 – 20. märtsi 1883. aasta Tööstusomandi kaitse Pariisi konventsioon, mis on läbi vaadatud ja muudetud (*United Nations Treaty Series*, köide 828, nr 11847, lk 108).

5 – Euroopas XII sajandi alguses rüütlivõitlustel ja turniiridel ilmunud heraldika minetas peagi oma esmase ülesande rüütlit identifitseerida ja hakkas kujutama sugupuude liitude lugusid, samuti ehtima paleesid ja maju, mis viis selle ülesande kadumiseni, kuna vapitundjate tegevus muutus äriliseks. Messía de la Cerda y Pita, L. F., *Heráldica Española – El diseño heráldico,* kirj Edimat, Madrid, 1998, lk 19–22.

ole siin tegemist vaidlusega, et kumb kahest daamist on „võrdlematult palju ilusam”, [6] vaid vapikunsti tuleb kasutada riikliku embleemi kaitse piiritlemiseks.

II. Õiguslik raamistik

A. *Rahvusvaheline õigus*

5. Käesolevates apellatsioonkaebustes arutatakse Pariisi konventsiooni artiklite 1, 6, 6 *ter,* 6 *sexies* ja 7 tõlgendamist.

6. Artikkel 1 sätestab:

„[…]

2) Tööstusomandi kaitse objektideks on patendid, kasulikud mudelid, tööstusnäidised (tööstusdisainlahendused), kaubamärgid, teenuse kaubamärgid, firmanimetused või kohanimede päritolule viitavad tähised ning kõlvatu konkurentsi tõkestamine.

[…]”

7. Artikkel 6:

„1) Kaubamärkide taotlemise ja nende registreerimise tingimused määratakse kindlaks liidu [Pariisi konventsiooni kohaldava] iga liikmesriigi oma seadusandlusega.

[…]”

6 – Cervantes, M. de, *Teravmeelne Hidalgo Don Quijote La Manchast,* tõlkinud Aita Kurfeldt, kirjastus „Eesti Raamat”, Tallinn, 1987, 2. osa, LXIV peatükk, lk 451.

8. Käesolevates menetlustes omavad erilist tähtsust artikli 6*ter* lõigete 1 ja 3 mõned aspektid, nimelt järgmised:

„1) a) Liidu riigid on kokku leppinud, et keeldutakse liidu riikide vappide, lippude ja teiste riiklike embleemide, nende poolt kehtestatud ametlike märkide ning kontroll- ja garantiimärkide, samuti kõige selle, mis heraldika seisukohalt on jäljendamine, kaubamärgina või kaubamärgi osana registreerimisest või et registreering tunnistatakse kehtetuks, ning et samuti keelatakse vastavate abinõudega nende kasutamine ilma pädevate organite loata.

b) […]

c) […] Liidu riigid ei ole kohustatud rakendama nimetatud sätteid, kui kasutamine või registreerimine, mida peetakse silmas punktis a, ei loo avalikkuse seisukohast muljet seose olemasolust antud organisatsiooni ja vappide, lippude, embleemide, nimetuse lühendite või nimetuste vahel ja kui see kasutamine või registreerimine ei ole ilmselt suunatud avalikkuse eksitamisele kasutaja ja organisatsiooni vahel eksisteeriva seose suhtes.

[…]”

9. Teatud määral on oluline ka selle konventsiooni artikkel 6*sexies*:

„Liidu liikmesriigid kohustuvad kaitsma teenuse kaubamärke. Nad ei ole kohustatud hoolitsema nende märkide registreerimise eest.”

B. *Ühenduse õigus*

10. Ühenduse kaubamärki reguleerib põhiliselt määrus nr 40/94, millega see üle Euroopa kaitstav tööstusomandi õigus loodi.

11. Selle õigusnormi põhjenduses 7 käsitletakse ühenduse kaubamärgiga antud kaitset, mille peamine eesmärk on tagada kaubamärk kui päritolutähis, rõhutades, et kaitse on absoluutne, kui kaubamärk ja tähis ning kaubad või teenused on identsed; selles sättes lisatakse, et kaitse kehtib ka siis, kui kaubamärk ja tähis ning kaubad või teenused on sarnased.

12. Põhjenduses 9 lisatakse, et ühenduse kaubamärki tuleb käsitada omandiõiguse

objektina, mis eksisteerib eraldi ettevõtjatest, kelle kaupu või teenuseid sellega tähistatakse.

13. Tuleb rõhutada määruse nr 40/94 artiklit 1:

„1. Kaupade või teenuste kaubamärki, mis on registreeritud käesoleva määrusega ettenähtud tingimuste kohaselt ja käesolevas määruses sätestatud viisil, nimetatakse edaspidi ühenduse kaubamärgiks.

[…]

14. Määruse nr 40/94 artikkel 7 näeb muudetud kujul ette:

„1. Ei registreerita:

[…]”

h) kaubamärke, mille kasutamiseks puudub pädeva asutuse luba ja mille registreerimisest tuleb keelduda Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* kohaselt;

[…]”

III. Kohtuvaidluse asjaolud

15. Hageja esitas 23. juulil 2002 ühtlustamisametile taotluse registreerida ühenduse kaubamärk, mis koosneb vahtralehe kujuti-

sest ja selle alla paigutatud suurtähtedest „rw” ning on järgmine:

16. Kaubad ja teenused, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad Nizza kokkuleppe [7] klassidesse 18, 25 ja 40, nimelt:

– „nahk, tehisnahk ja nendest valmistatud tooted, mis ei kuulu teistesse klassidesse; loomanahad; reisikohvrid, reisikastid; päikese- ja vihmavarjud, jalutuskepid; piitsad, hobuseriistad ja sadulsepatooted” (klass 18);

– „rõivad, jalatsid, peakatted” (klass 25);

– „rätsepatööd, loomade topistamine, kaavikute valmistamine; raamatuköitmine; naha, karusnaha ja tekstiili töötlemine ja viimistlemine; fotofilmide ilmutamine ja fototrükk; puidutöötlemine; puuviljade pressimine; teraviljade jahvatamine; metallist pindade töötlemine, karastamine ja viimistlemine” (klass 40).

17. Ühtlustamisameti kontrollija keeldus määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h alusel 7. oktoobri 2005. aasta otsusega taotletava kaubamärgi registreerimisest kõigi asjaomaste kaupade ja teenuste osas, tuues põhjuseks, et kõnealune kaubamärk võib jätta avalikkusele mulje, et see on seotud Kanadaga, kuna taotletud kaubamärgil kujutatud vahtraleht on selle riigi embleemi jäljendus, nagu kõnealune embleem on esitatud Ülemaailmse Intellektuaalomandi Organisatsiooni (WIPO) Rahvusvahelise Büroo 1. veebruari 1967. aasta teatises Pariisi

7 – 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni kokkulepe uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul.

konventsiooni osalisriikidele ja WIPO andmebaasis, ning on järgmine (punast värvi):

18. Ühtlustamisameti esimene apellatsioonikoda jättis 4. mai 2006. aasta otsusega American Clothingu kaebuse [8] kontrollija otsuse peale rahuldamata, kinnitades seda otsust.

19. Apellatsioonikoda leidis, et punane vahtraleht vastab Kanada embleemile, ja kontrollis Esimese Astme Kohtu ühele otsusele tuginedes, [9] kas vaidlusalune tähis sisaldab heraldika seisukohalt osi, mis on selle Põhja-Ameerika riigi embleemiga identsed või jäljendavad seda. Apellatsioonikoja hinnangul ei takista sõnaosa „RW" Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punkti a kohaldamist.

20. Apellatsioonikoda lükkas tagasi argumendi, et vahtralehed on värvi poolest erinevad, sest kuna registreerimistaotluses konkreetset värvi märgitud ei olnud, siis võib kaubamärki kujutada mis tahes värvitoonis, kaasa arvatud Kanada embleemi punases toonis.

21. Ühtlasi leidis ta, et tegemist on sama üheteisttipulise lehega, mis on varre otsas oleva viieharulise tähe kujuline ning mille lehetipud ja -harud näivad identse paigutusega. Ta järeldas, et asjaomane avalikkus tajub kaubamärki Kanada embleemi jäljendusena, ning leidis, et selle registreerimine võib tarbijat eksitada nende kaupade ja teenuste päritolu suhtes, mille jaoks kaubamärki taotleti, võttes arvesse kaupade ja teenuste laia valikut, mida Kanada võib pakkuda ja reklaamida.

22. Apellatsioonikoda ei nõustunud ka kaubamärgi RIVER WOODS väidetava mainega Belgias, kuna ta leidis, et kaubamärgi kasutamine määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h vastaselt pärsib eristusvõime omandamist kaubamärgi kasutamise käigus.

23. Lõpuks lükkas apellatsioonikoda tagasi American Clothingu ülejäänud argumendid, milles viimane kinnitas, et ta on registreerinud

8 – Asi R 1463/2005-1.

9 – 21. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas T-127/02: Concept *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (ECA) (EKL 2004, lk II-1113, punkt 40, edaspidi kohtuotsus „ECA").

mitmeid sarnaseid siseriiklikke kaubamärke, ka Kanadas, ja tugines ühtlustamisameti varasemale otsustuspraktikale riigilippu või riiklikku embleemi sisaldavate kaubamärkide valdkonnas.

IV. Menetlus Esimese Astme Kohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

24. American Clothing palus 8. augusti 2006. aasta hagiavalduses Esimese Astme Kohtul ühtlustamisameti esimese apellatsioonikoja 4. mai 2006. aasta otsus tühistada, põhjendades seda ainsa väitega määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h rikkumise kohta.

25. Esimese Astme Kohus uuris otsuse kehtetuks tunnistamise nõuet klassi 40 kuuluvate teenuste ja klassidesse 18 ja 25 kuuluvate kaupade suhtes.

Teenuste kaubamärgid ja Pariisi konventsiooni artikkel 6*ter*

26. Kõigepealt analüüsis Esimese Astme Kohus Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punkti a kohaldatavust teenuste kaubamärkide suhtes, et kindlaks määrata, kas taotletav kaubamärk rikub teatud teenuseid tähistades seda sätet. Kui taotletav kaubamärk seda sätet ei riku, siis rikkus ühtlustamisamet määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h, kui ta keeldus kõnealuse kaubamärgi registreerimisest teenuste jaoks.[10] Samuti põhjendas Esimese Astme Kohus kavatsust teha otsus aspekti kohta, mida pooled oma nõuetes ei käsitle, vajadusega vältida seda, et otsuses tuginetakse vääratele õiguslikele kaalutlustele.[11]

27. Esimese Astme Kohus tühistas apellatsioonikoja otsuse osas, mis puudutab taotletava kaubamärgi registreerimist klassi 40 teenuste jaoks, leides, et Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punkt a, millele viidatakse määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis h, ei ole teenustele üldiselt kohaldatav.

28. Selleks uuris Esimese Astme Kohus[12] konventsiooni kõnealuse sätte sisu, ning rõhutas, et selles nimetatakse ainult „kaubamärke". Ta lisas samuti, et Pariisi konventsiooni artikli 1 lõikest 2, artikli 6 lõikest 1 ja artiklist 6*sexies* nähtub selgesti, et eristatakse ühelt poolt „kaubamärke" ja teiselt poolt „teenuste kaubamärke". Kuna artikkel 6*ter*

10 – Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 23.

11 – Vaidlustatud kohtuotsuse punktid 24 ja 25, mis põhinevad Euroopa Kohtu 27. septembri 2004. aasta määrusel kohtuasjas C-470/02 P: UER *vs.* M6 jt (kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 69), ja 13. juuni 2006. aasta määrusel kohtuasjas C-172/05 P: Mancini *vs.* komisjon (kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 41).

12 – Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 26–32.

hõlmab ainult kaubamärke, see tähendab kaupade jaoks kasutatavaid kaubamärke, siis järeldas ta, et selles sättes kehtestatud registreerimise ja kasutamise keeld ei puuduta teenuste kaubamärke.

29. Lisaks rõhutati vaidlustatud kohtuotsuses, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt h kõigest osutab Pariisi konventsiooni artiklile 6*ter*, täpsustades et „[e]i registreerita kaubamärke, mille […] registreerimisest tuleb keelduda Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* kohaselt". Kuna Pariisi konventsiooni artikkel 6*ter* ei puuduta teenuste kaubamärke, siis ei saa neile kohaldada selles ühenduse õigusnormis sätestatud absoluutset keeldumispõhjust. Selles suhtes lükkas Esimese Astme Kohus tagasi ühtlustamisameti argumendi, mille kohaselt määruse nr 40/94 artikkel 7 ei tee kaupade kaubamärgi ja teenuste kaubamärgi vahel vahet, kuna Esimese Astme Kohtu hinnangul kehtib ennekõike see vahetegemine, mis on sätestatud Pariisi konventsiooni artiklis 6*ter* ja millele määruse nr 40/94 nimetatud artiklis viidatakse.

30. Nendest kahest õigusnormist koos järeldas ta, et ühenduse seadusandja ei soovinud laiendada Pariisi konventsiooni artiklis 6*ter* sätestatud keeldu teenustele, sest vastasel juhul oleks ta samasuguse keelu sätestanud määruse nr 40/94 artikli 7 tekstis, et vältida sellega kaupade ja teenuste kaubamärkide vahel kaudset vahetegemist, mis tuleneb pelgalt Pariisi konventsiooni artiklile 6*ter* viitamisest.

31. Seejärel lükkas Esimese Astme Kohus tagasi argumendi, et tugineda võiks kohtuotsusele ECA, kuna selles ei otsustatud Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* kohaldatavuse üle teenuste kaubamärkidele või Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* laia tõlgendamise vajaduse üle. Tegelikult ei osuta artikli 6*ter* sellisele tõlgendamisele ei ühtlustamisameti esitatud WIPO [13] dokument ega kaubamärgiõiguse lepingu [14] artikkel 16. Kuigi Euroopa Ühendus sõlmis selle lepingu 30. juunil 1995, ei ole ta seda ratifitseerinud.

32. Lõpuks otsustas Esimese Astme Kohus, et kuna ühenduse seadusandja oli määruse nr 40/94 vastuvõtmise ajal teadlik teenuste kaubamärkide tähtsusest kaasaegses kaubanduses, oleks ta saanud laiendada Pariisi konventsiooni artikliga 6*ter* riiklikele embleemidele antud kaitset ka sellele kaubamärgiliigile. Kuna Euroopa seadusandja ei pidanud tarvilikuks seda teha, otsustas Esimese Astme Kohus, et ühenduse kohtu ülesanne ei ole seada ennast seadusandja asemele ega tõlgendada neid sätteid *contra legem*.

13 – Täpsemalt dokumendi „Üldteave Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* kohta" punkt 7, mis vastavalt vaidlustatud kohtuotsuse punktile 19 on kättesaadav WIPO koduleheküljel.

14 – 27. oktoobril 1994 Genfis vastu võetud leping kaubamärgiõiguse kohta (*Trademark Law Treaty*), mille eesmärk on anda teenuste kaubamärkidele Pariisi konventsiooniga kaupade kaubamärkidele antud kaitse; vaidlustatud kohtuotsuse punkt 31.

Klassidesse 18 ja 25 kuuluvad kaubad [15]

33. Olles välistanud, et ühenduse kõnealust sätet saab kohaldada teenustele, analüüsis Esimese Astme Kohus seda sätet kaupade suhtes, lähtudes eeldusest, et mitmeosalise kaubamärgi registreerimise takistamiseks nimetatud artikli 7 lõike 1 punkti h alusel piisab sellest, kui üks kaubamärgi osadest on riiklik embleem või „heraldika seisukohalt" selle jäljendus, sõltumata sellest, kuidas kaubamärki tervikuna tajutakse.

34. Selles suhtes uuris Esimese Astme Kohus American Clothingu argumente, mille kohaselt vaidlusalust joonist ei tajuta Kanada riigi embleemina või selle jäljendusena „heraldika seisukohalt", ning lükkas kõnealuse ettevõtja põhiteesid tagasi.

35. Seega otsustas Esimese Astme Kohus, et kuna registreerimistaotluses ei ole märgitud ühtegi värvi, annaks must-valge kaubamärgi registreerimine ettevõtjale õiguse kujutada oma tähist mis tahes värvigammas ja seega ka punase vahtralehena. Sellest tulenevalt ei oma asjaolu, et Kanada embleemi vahtraleht on punane, käesolevas kohtuvaidluses tähtsust, kuna on tõenäoline, et selle riigi embleemi võib kujutada must-valgena. [16]

36. Esimese Astme Kohus lükkas tagasi väited lehevarte graafiliste erinevuste kohta ning võrdles taotletavat kaubamärki Põhja-Ameerika kõnealuse riigi embleemiga „heraldika seisukohalt". Esimese Astme Kohus lähtus embleemi Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* tähenduses „heraldika seisukohalt" võrdlemisel heraldilisest kirjeldusest, mitte selle embleemi võimalikust geomeetrilisest kirjeldusest, mis on olemuselt palju üksikasjalikum. [17]

37. Ta leidis mõned erinevused kahe lehe varre osas, eriti kahes väljalõikes mõlemal pool lehe keskmist kolmandikku, mis paistavad Kanada embleemi vahtralehel sügavamad. Ta möönis, et sellist üksikasja ei tooda embleemi heraldilises kirjelduses kunagi välja, kuigi see võib olla esitatud geomeetrilises kirjelduses, mis aga ei oma „heraldika seisukohalt" võrdlemisel tähtsust.

38. Kohus kinnitas ühtlustamisameti apellatsioonikoja otsust, et lai avalikkus, mis koosneb keskmistest tarbijatest, kes on piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelikud ja arukad, ei pööra tähelepanu embleemide ja kaubamärkide sellistele üksikasjadele nagu vahtralehtede varre laius.

15 – Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 59 jj.

16 – Esimese Astme Kohus tugines oma eespool viidatud kohtuotsuse ECA punktidele 45 ja 46.

17 – Uuesti tuginedes eespool viidatud kohtuotsusele ECA, punkt 44.

39. Peale selle lükkas Esimese Astme Kohus tagasi American Clothingu vastuväite apellatsioonikoja väitele, mille kohaselt kaubamärgi „RW" registreerimine eksitaks avalikkust kaupade ja teenuste päritolu osas. [18] Ta märkis, et Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punkti a kohaldamine ei sõltu sellest, kas asjaomane avalikkus võib eksida taotletud kaubamärgiga tähistatud kaupade päritolu osas või selles osas, kas selle kaubamärgi omanik ja riik, kelle embleemi tahetakse omandada, on omavahel seotud. Ta lükkas tagasi ka American Clothingu argumendi selle kohta, et tema kaubamärk RIVER WOODS on mainekas [19].

40. Lõpuks ei nõustunud Esimese Astme Kohus ka argumentidega, mis põhinevad teiste siseriiklike või ühenduse kaubamärkide registreerimisel, mis on taotletud kaubamärgiga identsed või sarnased või mis üldisemalt kujutavad lippe või teisi riiklikke embleeme. Esimese Astme Kohus tuletas meelde, et kaubamärgi registreerimise siseriiklik ja ühenduse kord on iseseisvad süsteemid, milles tähiste registreerimist hinnatakse piiratud pädevuse, mitte kaalutlusõiguse alusel. Seetõttu tuleb tähise ühenduse kaubamärgina registreerimise võimalikkust hinnata üksnes määruse nr 40/94 alusel, võttes arvesse sellele ühenduse kohtu antud tõlgendust, mitte apellatsioonikodade varasema praktika alusel. [20]

V. Menetlus Euroopa Kohtus ja poolte nõuded kummaski menetluses

41. Kohtuasjas C-202/08 P (American Clothing Associates *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet) registreeriti apellatsioonkaebus Euroopa Kohtu kantseleis 16. mail 2008, [21] samas kui kohtuasjas C-208/08 P (Siseturu Ühtlustamise Amet *vs*. American Clothing Associates) esitati see sama kuu 20. kuupäeval.

42. Esimeses kohtuasjas palub apellant Euroopa Kohtul tühistada Esimese Astme Kohtu otsus, millega tuvastati, et ühtlustamisameti esimene apellatsioonikoda ei rikkunud 4. mai 2006. aasta otsusega määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h. Ühtlustamisamet nõuab oma vastuses apellatsioonkaebuse rahuldamata jätmist.

43. Teises kohtuasjas nõuab ühtlustamisamet Esimese Astme Kohtu selle otsuse tühistamist osas, milles tuvastati, et ühenduse kaubamärki käsitleva määruse eelnimetatud säte ei ole teenuste kaubamärkidele kohaldatav. American Clothing seevastu nõuab selle kohtuotsuse kinnitamist.

18 – Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 76 jj.
19 – Vaidlustatud kohtuotsus, punkt 81.
20 – Vaidlustatud kohtuotsuse punktid 82–85.
21 – 8. mai faks.

44. Mõlemas kohtuasjas palub apellant kohtukulud välja mõista vastaspoolelt.

A. *Apellatsioonkaebus kohtuasjas C-202/08 P*

1. Seisukohtade määratlemine

45. Pärast huvitatud isikute ja kohtujuristi ärakuulamist liideti kaks kohtuasja Euroopa Kohtu presidendi 11. veebruari 2009. aasta määrusega suulise menetluse ja kohtuotsuse huvides.

48. Selle kohtuasja apellant tugineb ainsale apellatsioonkaebuse väitele – Esimese Astme Kohus on rikkunud määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h ja Pariisi konventsiooni artiklit 6*ter* – põhjendades seda järgmise kolme argumendiga.

46. American Clothingu ja ühtlustamisameti esindajad osalesid 26. märtsi 2009. aasta kohtuistungil suuliste väidete esitamiseks ja koja liikmete küsimustele vastamiseks.

49. Esiteks väidab ta, et vaidlustatud kohtuotsuses hinnati vääralt riiklike embleemide peamist ülesannet, kuna ei arvestatud, et embleemide kaitse ulatus piirdub juhtudega, kus nende peamine ülesanne on seatud kahtluse alla, mis on loogiline, sest riiklikud embleemid on kaitstud tähised nagu kaubamärgid ja päritolunimetused, millele analoogia alusel kohalduvad samad kaitsekriteeriumid, nagu näiteks peamise ülesande kahjustamine. Riiklike embleemide puhul oleks kaubamärgi registreerimisest keeldumine õigustatud vaid juhul, kui see kaubamärk kahjustab seda, kuidas riigivapp tervikuna tähistab riigi identiteeti ja suveräänsust.

VI. Apellatsioonkaebuste õiguslik analüüs

47. Kuigi nende kahe kohtuasja objektiivne seos on ilmne, sest mõlemas vaidlustatakse sama kohtuotsus, piirduvad sarnasused sellega. Apellatsioonkaebused on nii erinevad, et neis ei ole peale vaidlustatud akti midagi ühist. Seetõttu tuleb kaebusi analüüsida eraldi.

50. Teiseks heidab American Clothing vaidlustatud kohtuotsusele ette, et selles eelistati heraldilist kirjeldust geomeetrilisele, kuigi

Pariisi konventsiooni artikkel 6*ter* ei kaitse sümbolit, vaid selle kui konkreetse graafikateose kunstilist tõlgendust. Sellepärast ongi väheste heraldiliste omadustega embleeme kergem jäljendada, kuna ka vähesed erinevused takistavad järeldamast, et embleemi puhul on tegemist heraldika seisukohalt jäljendamisega. Vaidlustatud kohtuotsuse tulemuseks on tema sõnul, et riikidele antakse peaaegu absoluutne monopol tähistele, millel ei ole tüüpilisi heraldilisi omadusi.

51. Kolmandaks heidab American Clothing Esimese Astme Kohtule ette, et see ei kontrollinud teatavaid taotletud tähisele omaseid asjaolusid, nagu mitmeosalistest kaubamärkidest jääv tervikmulje, milles suure tähtsuse omandab koostisosade jaotus, ja seetõttu peab Esimese Astme Kohus seda tervikmuljet tähtsusetuks pidades absoluutseks dogmaks nende riiklike embleemide kaitse, mis esinevad teiste kaubamärkide „osana" Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punkti a tähenduses.

52. Sellega seoses heidab ta Esimese Astme Kohtule ette, et see ei lubanud registreerida asjaomast tähist, millele oli lisatud määruse nr 40/94 artiklis 38 osutatuga sarnane *disclaimer*, järgides nii Kanada kaubamärgiameti tava. American Clothing leiab, et kuna Esimese Astme Kohus ei võtnud selle siseriikliku asutuse praktikat arvesse, on Esimese Astme Kohus moonutanud asjaolusid, sest need aspektid olid piisavalt ja veenvalt tõendatud. Pealegi ei peaks American Clothingu sõnul ühtlustamisamet kaitsma riiklikke embleeme rangemini kui siseriiklikud ametid.

53. Lõpuks heidab kohtuasja C-202/08 P apellant Esimese Astme Kohtule ette, et see jättis oma kohtuotsuses arvestamata kõik viited asjaomase tähise tavapärasele kasutusele, kuna American Clothingu kavatsetav kasutusviis ei oleks tähiste segiajamist võimaldanud, sest avalikkus oleks seda tajunud kaunistusena, millel ei ole riikliku embleemiga mingit seost.

54. Ühtlustamisamet seevastu lükkab kõik need argumendid kindlalt tagasi, väites, et Esimese Astme Kohus tõlgendas kirjeldatud argumente õigesti. Ta pooldab embleemide absoluutset kaitset kolmel põhjusel: 1) asjaomane kaitse ei sõltu tingimusest, et kahjustatakse kaubamärgi peamist ülesannet; 2) absoluutne kaitse muudab selle hindamise, kas avalikkus tajub asjaomast tähist kui eristavat või üksnes kaunistavat osa, kasutuks, ja 3) kaitse tugevus ei sõltu ka sellest, kas kaubamärgil heraldilised omadused on suurel või vähesel määral markeeritud.

55. Ühtlustamisamet eitab ka igasugust õigusnormi rikkumist vaidlustatud kohtuotsuses seoses sellega, et võimaliku vapiteaduse aspektist jäljendamise välja selgitamiseks kasutati heraldilist kirjeldust. Ta ei nõustu apellandi seisukohaga *disclaimer*'i suhtes, märkides, et määruse nr 40/94 artikli 38 lõige 2 on kohaldatav ainult siis, kui kaubamärgi ühe osa eristusvõime seatakse kahtluse

alla. Peale selle ei nõustu ühtlustamisamet väitega, et ta oleks pidanud juhinduma teiste tööstusomandi õiguste registreerimise ametite, nagu Kanada kaubamärgiameti kogemusest.

56. Ühtlustamisamet lükkab tagasi väite asjaolude moonutamise kohta, kuna tema sõnul märkis Esimese Astme Kohus üksnes seda, et puuduvad tõendid Kanada ameti praktika kohta, sõltumata sellest, et Pariisi konventsiooni artiklis 6*ter* isegi ei nimetata kohustust arvestada nende riikide tööstusomandiasutuste tavasid, mille embleemide üle vaieldakse. Kuna kokkuvõttes kohustab selle sätte sisu riiklikku embleemi kujutava tähise „registreerimisest keelduma või registreeringut kehtetuks tunnistama", välistab see igasuguse võimaluse teha nendest kahest kaubamärgiametitele seadusega ette nähtud valikust kaubamärgi puhul mööndusi.

2. Apellatsioonkaebuse ainsa väite kontrollimine

a) Viga, mis tuleneb riiklike embleemide peamise ülesandega arvestamata jätmisest

57. Kõigepealt heidab kohtuasja C-202/08 P apellant vaidlustatud kohtuotsusele ette, et selles ei käsitletud Kanada embleemi samamoodi nagu kaubamärki, sest kui seda oleks tehtud, oleks järgitud samasuguseid kaitsekriteeriume ning lähtutud sellest, et seadusliku kaitse andmiseks on vaja, et registreeritud tähise peamist ülesannet on kahjustatud.

58. Nende argumentide analüüsimiseks tuleb välja selgitada riiklike embleemide olemus nii väljaspool kaubamärgiõigust kui ka selle õiguse raames. Selle kontrollimisega selgub põhjalikumalt, mida tegelikult tähendab riiklike embleemide nimetamine määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis h, mida Euroopa Kohus ei ole seni kommenteerinud.

i) Registreeritud kaubamärk ja embleem: erinevad ülesanded

59. Üldiselt tähendab „embleem" piltkirjamärki, sümbolit või kujutist, mis annab edasi selle vormi, rõhutades joonise sümboolset tähendust.[22] Õigusvaldkonna erialasõnaraamatutes seevastu seostatakse seda sõna peaaegu üheselt riikide suveräänsuse sümboolikaga, nagu lipud ja vapid,[23] omistades

22 – *Diccionario de la lengua española, Real Academia Española,* 21. trükk, kirj Espasa Calpe, Madrid, 1992, lk 803. Samuti *Le nouveau petit Robert, Dictionnaire de la langue française,* kirj Dictionnaires Le Robert, Paris, 1993, lk 829.

23 – *Black's Law Dictionary,* 7. trükk, kirj West Group, St. Paul, Minneapolis (USA), 1999, lk 540, ja *Creifelds Rechtswörterbuch,* 16. trükk, kirj C. H. Beck, München, 2000, lk 663 („Hoheitszeichen").

sellele ka eriomaduse tähistada riiki, territoriaalüksusi, poliitilisi erakondi või teisi avalikke üksusi. [24]

60. Rahvusvahelises õiguses on klassikaliseks näiteks lipp, mis näitab riigile alluvust; on kombeks, et riikidel on õigus anda oma riikkondsus laevadele, [25] lubades neil sõita selle riigi lipu all, mille õiguskord laeval kehtib, ja selline kasutus on sätestatud Montego Bay konventsioonis. [26]

61. Sotsioloogilisest seisukohast aga ei puuduta sümboolika või embleemi teatud kindla riigiga seostamine mitte ainult laevu või lennukeid, vaid ka iga selle riigi kodanikku. Selle väite ilmekaks väljenduseks viitan vaatepildile, kus tuhanded inimesed lehvitavad *Star Banner* [27] lipukesi hiljutisel Ameerika Ühendriikide neljakümne neljanda presidendi Barack Obama ametisse pühitsemise tseremoonial. Mul ei ole aga vähimatki kahtlust, et igale kodanikule meenub mõni selline ühtekuuluvusavaldus oma päritoluriigis või mõni sportlane, olümpiavõitja, kes pjedestaalil seistes ülevustundest nutab, kui kodumaa hümni saatel heisatakse riigilipp, või kui selle kodaniku riigi sõjavägi vannub lipule truudust.

62. Esitatud märkustest nähtub, et riiklike embleemide ja sama riigi alamate vahel on side, mille juured on sügaval ajaloos, kultuuris, traditsioonides, maastikus, rahvusvahelises kujunemisloos ja ka rahvuse tüüpilises isikupäras. Üldjuhul on need embleemid rahvussümbolid, mille üle nende kandjad tunnevad suuremal või vähemal määral uhkust; kui see ka nii ei ole, tunneb iga selle kollektiivi liige oma lipu miljonite hulgast ära, sest ta tunneb seda alateadlikult, olenemata enda maitsest.

63. Kui oletada, et riiklikel embleemidel on „peamised ülesanded", nagu väidab apellant, siis tuleb välja tuua riigi identifitseerimine ja selle suveräänsuse kujutamine. Riigis on nende missioon seega elanikke liita; rahvusvaheliselt seevastu võimaldavad nad rahvaid jagada.

64. Seega täidavad kaubanduselus kaubamärgid embleemidest erinevat rolli. Euroopa Kohus on korduvalt avaldanud seisukohta kaubamärgiregistrites registreeritud ideogrammide ülesande kohta.

24 – Nii eriti Cornu, G., *Vocabulaire juridique,* 8. trükk, kirj Presses Universitaires de France, 2000, lk 328.

25 – Dupuy, J.-M., *Droit international public,* 4. trükk, kirj Dalloz, Paris, 1998, lk 72.

26 – 10. detsembril 1982 Montego Bays (Jamaica) allkirjastatud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguste konventsioon, mis jõustus 16. novembril 1994. Kiideti Euroopa Ühenduse nimel heaks nõukogu 23. märtsi 1998. aasta otsusega 98/392/EÜ (EÜT L 179, lk 1; ELT eriväljaanne 04/03, lk 260).

27 – Hellitavalt nimetatud ka *Stars and Stripes* ja *Old Glory*.

65. Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on kaubamärgiõigus oluline osa kahjustamata konkurentsi süsteemist, mille loomine ja säilitamine on EÜ asutamislepingu eesmärgiks. Sellises süsteemis peavad ettevõtjad endale kliente hankima oma kaupade või teenuste kvaliteedile tuginedes, ning see on võimalik ainult tänu nende kaupade identifitseerimist võimaldavatele eristavatele tähistele. [28]

66. Selles kontekstis täidab kaubamärk oma peamist ülesannet, mis on tagada tarbijale või lõppkasutajale, et kaubamärgiga tähistatud kaubal või teenusel on teatud päritolu, mis võimaldab segiajamiseta eristada seda kaupa või teenust teist päritolu kaubast või teenusest, [29] tagades, et kõiki sellega tähistatud kaupu toodetakse või teenuseid osutatakse nende kvaliteedi eest vastutava konkreetse ettevõtja kontrolli all. [30]

67. Ei ole kaubamärkide ja riiklike embleemide „peamiste ülesannete" erinevustel pikemalt mõtet peatuda. Nende kahe erinevus näitab siiski, et neid tuleb õigusalaselt käsitleda erinevalt, ning veel tuleb uurida, kas seadusandja on neile ette näinud ühesuguse kohtlemise tööstusomandi õiguse valdkonnas.

ii) Registreeritud kaubamärgid ja embleemid: erinev kaitse

68. Kohtupraktikas on registreeritud tähiste kaitse eeskirjad juba sätestatud. Nii on direktiivi 89/104/EMÜ [31] põhjenduse 10 alusel, mis vastab määruse nr 40/94 põhjendusele 7, kohtupraktikas sedastatud, et registreeritud kaubamärgiga antud kaitse esmane eesmärk on tagada päritolu tähistamise funktsioon ja et teise tähisega sarnasuse juhtudel või sarnaste kaupade teenuste puhul on kaitse eritingimus segiajamise tõenäosus. [32]

69. Peale selle saab Euroopa Kohtu hinnangul tugineda ainult nendele registreeritud tähise omaniku õigustele, mis on loetletud direktiivi 89/104 artikli 5 lõike 1 punktis b, mis vastab määruse nr 40/94 artikli 9 lõike 1 punktile b, kui nii kaubamärkide kui ka nendega tähistatud kaupade või teenuste

28 – 17. oktoobri 1990. aasta otsus kohtuasjas C-10/89: HAG (EKL 1990, lk I-3711, punkt 13); 4. oktoobri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-517/99: Merz & Krell (EKL 2001, lk I-6959, punkt 21); 12. novembri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-206/01: Arsenal Football Club (EKL 2002, lk I-10273, punkt 47), ja 17. märtsi 2005. aasta otsus kohtuasjas C-228/03: Gillette Company ja Gillette Group Finland (EKL 2005, lk I-2337, punkt 25).

29 – 29. septembri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-39/97: Canon (EKL 1998, lk I-5507, punkt 28); 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-371/02: Björnekulla Fruktindustrier (EKL 2004, lk I-5791, punkt 20), ja 6. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-120/04: Medion (EKL 2005, lk I-8551, punkt 23).

30 – 23. mai 1978. aasta otsus kohtuasjas 102/77: Hoffmann-La Roche (EKL 1978, lk 1139, punkt 7); 18. juuni 2002. aasta otsus kohtuasjas C-299/99: Philips (EKL 2002, lk I-5475, punkt 30), ja eespool viidatud kohtuotsus Arsenal Football Club, punkt 48.

31 – Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimene direktiiv kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1989, L 40, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 92).

32 – Eespool viidatud kohtuotsus Medion, punkt 24; 10. aprilli 2008. aasta otsus kohtuasjas C-102/07: adidas ja adidas Benelux (EKL 2008, lk I-2439, punkt 28), ja 12. juuni 2008. aasta otsus kohtuasjas C-533/06: O2 Holdings ja O2 (UK) (EKL 2008, lk I-4231, punkt 47).

identsus või sarnasus tekitab tarbijais teatavat segadust. [33]

70. Nendes sätetes tähendab segiajamise tõenäosus seda, et avalikkus võib arvata, et kõnealused kaubad või teenused pärinevad samalt ettevõtjalt või ka omavahel majanduslikult seotud ettevõtjatelt. [34]

71. Segiajamise tõenäosust tuleb seega hinnata igakülgselt, võttes arvesse kõiki antud juhtumit iseloomustavaid asjaolusid, eelkõige eristavaid ja domineerivaid osi või seda, kuidas keskmine tarbija kaubamärki kui tervikut tajub, uurimata igat üksikasja. [35] Selleks, et hinnata asjaomaste kaubamärkide sarnasuse astet, tuleb kindlaks määrata nende visuaalne, foneetiline ja kontseptuaalne sarnasus ning vajadusel hinnata, millist kaalu need erinevad osad omavad asjaomaste kaupade ja teenuste liiki ja nende turustustingimusi arvestades. [36]

72. Seega paistab lihtne mõista, et riiklike embleemide ja kaubamärkide kaitse suhtes kehtivad kriteeriumid on põhimõtteliselt erinevad. Kuna ühenduse kohtupraktikas ei ole sellekohaseid eeskirju sätestatud, tuleb lähtuda kohaldatavatest õigusnormidest ja õigusteooriast.

73. Algselt sidus Pariisi konventsioon riiklike embleemide kaitse avaliku huviga, [37] võib-olla arvestades, et need sümbolid kuuluvad kõikidele kodanikele, mistõttu ühele ettevõtjale ei saa anda ainuõigust. [38]

74. Praeguses versioonis, mis on läbi vaadatud Lissabonis, näeb selle rahvusvahelise konventsiooni artikkel 6*ter* ette absoluutse kaitse kahes aspektis: ühelt poolt laieneb see kõikidele Nizza klassifikatsiooni kaupadele ja, kui siseriiklikus õiguses on ette nähtud, ka kõikidele selle klassifikatsiooni teenustele [39]; teiselt poolt ei sõltu kaitse sellest, kas registreerimistaotluse objektiks

33 – Viidatud kohtuotsus Medion, punkt 25.

34 – 22. juuni 1999. aasta otsus kohtuasjas C-342/97: Lloyd Schuhfabrik Meyer (EKL 1999, lk I-3819, punkt 17); eespool viidatud kohtuotsus Medion, punkt 26, ja 12. juuni 2007. aasta otsus kohtuasjas C-334/05 P: Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Shaker (EKL 2007, lk I-4529, punkt 33).

35 – 11. novembri 1997. aasta otsus kohtuasjas C-251/95: SABEL (EKL 1997, lk I-6191, punktid 22 ja 23); eespool viidatud kohtuotsus Lloyd Schuhfabrik Meyer, punktid 18 ja 25; 22. juuni 2000. aasta otsus kohtuasjas C-425/98: Marca Mode (EKL 2000, lk I-4861, punkt 40); 23. märtsi 2006. aasta otsus kohtuasjas C-206/04 P: Mülhens *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (EKL 2006, lk I-2717, punktid 18 ja 19); viidatud kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Shaker, punkt 35, samuti 28. aprilli 2004. aasta määrus kohtuasjas C-3/03 P: Matratzen Concord *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (EKL 2004, lk I-3657, punkt 28).

36 – Eespool viidatud kohtuotsus Lloyd Schuhfabrik Meyer, punkt 27; 12. jaanuari 2006. aasta otsus kohtuasjas C-361/04 P: Ruiz-Picasso jt *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (EKL 2006, lk I-643, punkt 37); viidatud kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Shaker, punkt 36, ja 27. aprilli 2006. aasta määrus kohtuasjas C-235/05 P: L'Oréal *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 40).

37 – Bogsch, A., „Les cents premières années de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle", *La Propriété industrielle,* WIPO, nr 7/8 – juuli/august, 1983, lk 224.

38 – Lema Devesa, C., „Artículo 7 – Motivos de denegación absolutos", Casado Cerviño, A./Llobregat Hurtado, M.-L. (Coordinadores), *Comentarios a los reglamentos sobre la marca comunitaria,* 2. trükk, kirj La Ley, Madrid, 2000, lk 100.

39 – Fernández-Nóvoa, C., *Tratado sobre Derecho de Marcas,* kirj Marcial Pons, Madrid, 2001, lk 170; seda ideed väljendab kaudselt joonealune märkus lk 82.

oleva kaubamärgi ja embleemi vahel tekib seos. Selle konventsiooni [40] artikli 6*ter* lõike 1 punkti c teine lause lubab tähise registreerimist või kasutamist, kui see ei eksita avalikkust tähist kasutava ettevõtja ja embleemi omanikust valitsustevahelise organisatsiooni vahel eksisteeriva seose suhtes, mistõttu *a contrario sensu* järeldub, et selline seos ei ole nõutav riiklike embleemide puhul, vaid ainult nende rahvusvaheliste organisatsioonide embleemide puhul. [41]

75. Järelikult piisab embleemi täpsest kordamisest või jäljendamisest [42] selleks, et kohaldada artikliga 6*ter* riigisümbolitele tagatud kaitset, mis tähendab mitte ainult nende tähiste registreerimisest keeldumist või nende kaubamärkide registreeringu tühistamist, millega tahetakse riiklik embleemi omastada, vaid ka nende kasutamise keeldu, kui pädev asutus ei ole nõutavat kasutusluba andnud. Tuleb märkida, et Pariisi konventsiooniga seotud kaubamärgiametite sekkumine kui absoluutne keeldumispõhjus [43] peab toimuma nende omal algatusel, samas kui kaubamärkide kaitse antakse alati poole nõudmisel.

76. Näib selge, et kehtetuks tunnistamist ja õigustühisust, mis on kaubamärkide puhul tavaline, riiklike embleemide puhul ei esine.

40 – Käesoleva ettepaneku punkt 8.

41 – Bodenhausen, G.H.C., *Guide d'application de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle,* BIRPI, 1969, lk 101.

42 – Järgin siin taas Fernández-Nóvoa, C., *op. cit.,* lk 170, kandes tema õige märkuse Hispaania õiguse kohta aga üle ühenduse tasandile.

43 – Lema Devesa, C., *op. cit.,* lk 100, eitab seda olemust just nimelt võimaliku loa tõttu.

77. See ülevaade kaubamärkide ja embleemide peamise ülesande ja kaitse erinevustest välistab kohtuasja C-202/08 P apellandi teesi, milles ta soovitab kohaldada mõlemat tüüpi tähistele analoogia alusel samu kaitsekriteeriumeid.

78. Järelikult jäeti vaidlustatud kohtuotsuses American Clothingu nõue õigesti rahuldamata, sest tema argumendid tuleb tagasi lükata.

b) „Heraldika seisukohalt jäljendamise" väär tõlgendamine

79. Hageja menetluses C-202/08 P heidab vaidlustatud kohtuotsusele ette, et selles tõlgendati ebaõigesti väljendit „heraldika seisukohalt jäljendamine", eriti kuna Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* vastaselt eelistati heraldilist kirjeldust geomeetrilisele.

80. Sellest kriitikast nähtub erinev arusaamine nimetatud sättes sisalduva ümbersõnastuse tähendusest. Kuna puudub kohtupraktika, millele ma saaksin oma selgitustes tugineda, pean taas kasutama õigusteooriat ja õigusaktide tõlgendamise põhieeskirju.

81. Esiteks saavad riigid embleemidele antud *absoluutse* kaitse alusel nende sümbolite registreerimise, mitte aga kasutamise monopoli, [44] ja sedagi teatud piirangutega, sest see ei hõlma embleemil kujutatud kujundeid, vaid ainult embleemi heraldilist väljendust, kuna paljudel juhtudel on neil ametlikel tähistel üldkasutatava ideogrammi kuju, nagu looma, taime, tähtede vms sümbolid. [45] Peale selle nõuab mõiste „riiklik embleem" kitsast tõlgendamist. [46]

82. Teiseks ei tähenda heraldika seisukoht selle teaduse erudiidi antud kirjeldust. Vaatamata sellele, et heraldikapärand ei ole nii mõju poolest plastilisele kunstile kui ka oma rikka tehnikasõnavara poolest tähtsusetu, ei saa eeldada, et keskmine tarbija valdab seda võhikute jaoks äärmiselt keerukat sõnavara.

83. Samuti ei vasta geomeetriline kirjeldus nimetatud artikli 6*ter* vajadustele. Sellise kirjelduse üksikasjalikkus muudab nimetatud õigusnormiga embleemidele tagatud kaitse sisutühjaks, sest piisab vaid ühest nüansierinevusest selleks, et kaks kirjeldust ei oleks identsed.

84. Seega võttis Esimese Astme Kohus Kanada embleemi kirjelduses õigusega aluseks teatise, mille Kanada esitas WIPO büroole, sest sellest tekstist tulid välja taotletava kaubamärgi ja selle riigi sümboli võimalikud sarnasused ja erinevused. Kuna registreeritud on ainult lipp selle sümboliga, ilma muude täpsustusteta, ei eksitud vaidlustatud kohtuotsuses, kui arvestati embleemi kõige lihtsama selgitusega – punane vahtraleht, [47] sest American Clothing ei ole tuginenud fakti- ega õigusliku vea esinemisele.

85. Kolmandaks mis puutub „jäljendamisse", siis ei ole võrdlemisest segiajamise tõenäosuse kindlaksmääramisel kasu. Jäljendil peavad

44 – Õigusteoorias tunnustatakse üksmeelselt riiklike embleemide vaba turustamist iga riigi seaduste piires; teiste seas Fezer, K. H., *Markenrecht,* 2. trükk, kirj C.H. Beck, München, 1999, lk 476.

45 – Ströbele, P., „Absolute Schutzhindernisse", Ströbele, P./Hacker, F., *Markengesetz,* 8. trükk, kirj Heymanns, München, 2006, lk 411.

46 – Nii mõistan mina Fezer, K.-H. arvamust, *op. cit.,* lk 473.

47 – Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 73.

olema heraldilised tunnused, mis eristavad embleemi teistest tähistest. [48] Need erijooned on üldjuhul esitatud lühikirjelduses, mille Pariisi konventsiooni osalisriigid saadavad WIPO büroole.

86. Kokkuvõtteks nähtub esitatud selgitustest, et ma ei tähelda vaidlustatud kohtuotsuses väljendi „heraldika seisukohalt jäljendamine" tõlgendamisel eksimust, ja seetõttu tuleb apellandi need argumendid tagasi lükata.

c) Taotletava tähise eripärade arvestamata jätmisest tulenevad vead

87. American Clothing heidab Esimese Astme Kohtule ette, et viimane ei võtnud arvesse mitmeosalistest kaubamärkidest tekkivat „tervikmuljet". Ta paneb Esimese Astme Kohtule süüks ka seda, et kohus ei nõustunud registreerimisega ühtlustamisametis tingimusel, et lisatakse *disclaimer* („loobumisklausel"), milles American Clothing loobub igasugusest kaitsest vaidlusalusele embleemile, järgides Kanada kaubamärgiameti tava; kuna Esimese Astme Kohus nii ei toiminud, on ta moonutatud tõendeid, mille American Clothing oli esitanud *disclaimer*'i kasutamise kohta Kanadas. See ettevõtja leiab, et teda on diskrimineeritud, sest ühtlustamisamet on määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h ja Pariisi konventsiooni artiklit 6*ter* tõlgendanud sarnastel asjaoludel teisiti.

88. Kaubamärgist tekkiva tervikmulje osas laieneb riiklike embleemide absoluutne kaitse Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* alusel ka juhtudele, mil need sümbolid on ainult teise tähise osa. Nimetatud sättele ei saa anda teist tähendust, kui sellele lisatakse: „või kaubamärgi osana". Kui seda sätet mitte nii tõlgendada, siis ei oleks sellega embleemidele antud kaitse üldse tõhus, sest embleemide kasutamisel teise kujundi sees, millel on rohkem osi, ei oleks nende registreerimine enam takistatud.

89. Loobumisklausli kasutamine on ühtlustamisameti õigus registreeringut teatavatel asjaoludel lubada, mitte kohustus. Igatahes ei kasuta ühenduse amet seda õigust, sest ta tunnustab põhimõtet, et mitmeosaliste tähiste puhul ei saa taotleda kaitset ainult ühele osale. [49] Kui hageja palub Euroopa Kohtul anda ühtlustamisametile korraldus nõustuda *disclaimer*'iga, siis ei tohi unustada, et vastavalt määruse nr 40/94 artikli 63 lõikele 6, peab

48 – Bodenhausen, G.H.C., *op. cit.,* lk 100; Ströbele, P., op. *cit.*, lk 411.

49 – Bender, A., „Der Ablauf des Anmeldeverfahrens", Fezer, K.-H., *Handbuch der Markenpraxis – Band I Markenverfahrensrecht,* kirj C.H. Beck, München, 2007, lk 585.

ühtlustamisamet võtma vajalikud meetmed ühenduste kohtute otsuste täitmiseks.

90. Vastupidi American Clothingu väitele ei eitata vaidlustatud kohtuotsuses Kanada kaubamärgiameti kogemust; punktis 85 märgitakse veenvalt ainult seda, et see ettevõtja ei ole mitut argumenti selle asjaolu kohta tõendanud. Apellant ei täpsusta, kuidas on asjaolusid moonutatud, ja seetõttu loodab ta Esimese Astme Kohtus asjaoludele antud hinnangut vaidlustades saada paremat tulemust apellatsioonikorras. Euroopa Kohtu põhikirja artikkel 58 keelab viimasel igasuguse sekkumise asjaolude kindlaksmääramisse. Kuna etteheidet asjaolude moonutamise kohta ei ole tõendatud, mis on ainus võimalus, kuidas Euroopa Kohus saaks sekkuda faktilistesse aspektidesse, [50] tuleb eespool analüüsitud argument vastuvõetamatuks kuulutada.

91. Peale selle on siis, kui ühtlustamisameti poolt lahendatud varasematele vaidlustele tuginev apellandi argument võetaks vastu, olemas väljakujunenud kohtupraktika, mille alusel on otsuste puhul, mida apellatsioonikoda võtab määruse nr 40/94 alusel vastu tähiste ühenduse kaubamärkidena registreerimise kohta, tegemist piiratud pädevuse, mitte kaalutlusõiguse teostamisega. Seetõttu tuleb apellatsioonikodade otsuste seaduslikkust hinnata üksnes nimetatud määruse alusel, nagu ühenduse kohtud seda on tõlgendanud, ja mitte apellatsioonikodade varasema otsustuspraktika põhjal. [51] Seega ei ole vastuvõetav ka väide, et vaidlusalune kohtuotsus on diskrimineeriv.

92. Teiste riikide vastavate ametite praktika kohta kaubamärkide valdkonnas meenutas Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 84, et ühenduse kaubamärgikord on iseseisev süsteem, mis koosneb normide kogumist ja edendab sellele ainuomaseid eesmärke ning selle kohaldamine on sõltumatu mis tahes siseriiklikest süsteemidest. Seetõttu hindab ühtlustamisamet tähise ühenduse kaubamärgina registreerimise võimalikkust üksnes asjaomaste ühenduse õigusnormide alusel, ja liikmesriikide kaubamärgiametite otsused ei ole talle siduvad, kuigi ta võtab faktiliste asjaoludena arvesse Euroopa Liidu riikides juba registreeritud kaubamärke. [52]

50 – Näiteks 19. septembri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-104/00 P: DKV *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (Companyline) (EKL 2002, lk I-7561, punktid 21 ja 22), ja minu ettepanek selles kohtuasjas, punktid 59 ja 60; 15. oktoobri 2002. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ja C-254/99 P: Limburgse Vinyl Maatschappij jt *vs.* komisjon (EKL 2002, lk I-8375, punktid 330 ja 331), ja 5. veebruari 2004. aasta määrus kohtuasjas C-326/01 P: Telefon & Buch (EKL 2004, lk I-1371, punkt 35).

51 – 15. septembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-37/03 P: BioID *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (EKL 2005, lk I-7975, punktid 47–51); 12. jaanuari 2006. aasta otsus kohtuasjas C-173/04 P: Deutsche SiSi-Werke *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (EKL 2006, lk I-551, punkt 48); 13. veebruari 2008. aasta määrus kohtuasjas C-212/07 P: Indorata-Serviços e Gestão *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punktid 43 ja 44), ja 12. veebruari 2009. aasta määrus liidetud kohtuasjades C-39/08 ja C-43/08: Bild digital (kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 13).

52 – Selle kohta 12. veebruari 2004. aasta otsus kohtuasjas C-363/99: Koninklijke KPN Nederland (EKL 2004, lk I-1619, punktid 42–44); kohtuotsus C-218/01: Henkel (EKL 2004, lk I-1725, punktid 61 ja 62), ja minu ettepanek selles kohtuasjas, punktid 23 ja 24. Samuti eespool viidatud määrus Bild digital, punktid 14–16.

93. Lõpuks kaebab apellant, et Esimese Astme Kohus ei uurinud taotletava kaubamärgi tavapäraseid kasutustingimusi. Apellandi sõnul ei oleks tema kavatsetav ideogrammi kasutusviis avalikkust eksitanud, sest seda oleks tajutud kaunistusena, seostamata seda embleemiga.

American Clothingu ainus apellatsioonkaebuse väide ja seega jätta apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata.

B. *Apellatsioonkaebus kohtuasjas C-208/08 P*

94. Nagu vaidlustatud kohtuotsuse punkt 77 kinnitab, ei sõltu siiski Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* lõike 1 punkti a kohaldamine sellest, kas asjaomane avalikkus võib eksida taotletud kaubamärgiga tähistatud kaupade päritolu osas või selles osas, kas selle kaubamärgi omanik ning asjaomane riik, kelle embleemi on vastaval kaubamärgil kujutatud, on omavahel seotud. Õigusteooria ühe osa jaoks seisneb artikli 6*ter* punkti a *ratio* vajaduses vältida, et tarbija loob „ametliku" seose tähise ja riigi vahel üksnes seetõttu, et kaubamärgil on kujutatud riiklik embleem. [53] Kuigi õigusnorm põhineb vajadusel vältida seost riikliku embleemiga, ei ole see siiski õigusnormi kohaldamise tingimus. Seega ei saa ka seda argumenti vastu võtta.

1. Seisukohtade kindlaksmääramine

96. Ühtlustamisamet palub oma apellatsioonkaebuses osaliselt tühistada Esimese Astme Kohtu otsus osas, milles leiti, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt h koostoimes Pariisi konventsiooni artikliga 6*ter* ei ole teenuste kaubamärkidele kohaldatav. [54]

95. Esitatud selgitusi arvestades, ja kuna kohtuasja C-202/08 P apellandi nõuded on rahuldamata jäetud, tuleb tagasi lükata

97. Tema nõue põhineb ühelainsal väitel, et Esimese Astme Kohus rikkus õigusnormi, kui ta tõlgendas Pariisi konventsiooni artiklit 6*ter* grammatiliselt, arvestamata selle mõtet või ülesehitust. Kokkuvõttes toetab see ühenduse

53 – Bodenhausen, G.H.C., *op. cit.*, lk 99; Inglise õiguses: Kitchin, D., Llewelyn, D., Mellor, J., Meade, R., Moody Stuart, T., ja Keeling, D., *Kerly's Law of Trade Marks and Trade Names*, 14. trükk, kirj Sweet & Maxwell, London, 2005, lk 219; Hispaania õiguses: Marco Arcalá, L. A, „Artículo 5. Prohibiciones absolutas", Bercovitz Rodríguez-Cano, A. (director), *Comentarios a la Ley de Marcas*, 2. trükk., kirj Thomson-Aranzadi, Navarra, 2008, I köide, lk 234.

54 – Vaidlustatud kohtuotsuse punktid 22 ja 33.

amet konventsiooni kõnealuse sätte laia tõlgendamist järgmistel põhjendustel:

1) konventsiooni läbivaatamise käigus Lissabonis 1958. aastal laiendati konventsiooni osalisriikide kohustust kaitsta kaubamärke ka teenuste kaubamärkidele, lisades konventsiooni artikli 6*sexies,* [55] sest muudatusega kavatseti need kaks liiki – kaubad ja teenused – võrdsustada;

2) nagu määruse nr 40/94 artikli 29 lõikest 1 nähtub, ei taotlenud seadusandja kaubamärkide ja teenuste kaubamärkide erinevat kohtlemist;

3) Kaubamärgiõiguse lepingu artikkel 16, millega Esimese Astme Kohus *a contrario sensu* kinnitas, et nimetatud artikkel 6*ter* ei ole teenuste kaubamärkidele kohaldatav, ainult täpsustab konventsiooni kohaldamisala, kuid ei muuda seda; ja

4) Euroopa Kohus on vähemalt kaudselt pooldanud neid kaht liiki tähiste võrdset kohtlemist, sest „Fincas Tarragona" [56] nime all tuntud kohtuasjas eelotsuse küsimusele vastates ei hajutanud Euroopa Kohus oma otsuses eelnevalt ja omal algatusel kahtlust, kas teenuste kaubamärkidele on kohaldatav direktiivi 89/104 artikli 4 lõike 2 punkt d koostoimes Pariisi konventsiooni artikliga 6*bis*, milles nagu selle artiklis 6*ter* nimetatakse ainult kaubamärke.

98. American Clothing seevastu rõhutab, et kõnealune artikkel 6*ter* on selge ja tingimusteta ega ole teenuste kaubamärkidele kohaldatav.

99. American Clothingu sõnul ei uuritud viidatud kohtuotsuses Fincas Tarragona Pariisi konventsiooni artiklit 6*bis*, sõltumata sellest, et Esimese Astme Kohus oli varem juba otsustanud, et see artikkel ei hõlma teenuste kaubamärke. [57]

55 – Ära toodud käesoleva ettepaneku punktis 9.

56 – 22. novembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-328/06: Nieto Nuño (EKL 2007, lk I-10093).

57 – Viitab Esimese Astme Kohtu 11. juuli 2007. aasta otsusele kohtuasjas T-263/03: Mülhens *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 54), ja kohtuotsusele T-150/04: Mülhens (EKL 2007, lk II-2353, punkt 59).

100. Ta väidab ka, et Pariisi konventsiooni artikkel 6*sexies* ei mõjuta artiklit 6*ter,* sest Lissaboni aktist järeldub, et ambitsioonikamat ideed samastada teenuste kaubamärgid kaupade kaubamärkidega sellel konverentsil vastu ei võetud.

101. American Clothingu arvates ei muuda kaubamärgiõiguse lepingu artikkel 16 vaidlusalust Pariisi konventsiooni artiklit 6*ter*, vaid täiendab seda, laiendades selle kohaldamisala teenustele.

2. Apellatsioonkaebuse õiguslik analüüs

102. Kuigi ma nõustun ühtlustamisametiga, kui ta väidab, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h tõlgendamisel koostoimes Pariisi konventsiooni artikliga 6*ter* on rikutud õigusnormi, ei nõustu ma tema väitega, et õigusnormi rikkumine seisneb viimatinimetatud sätte grammatilises tõlgendamises; samuti ei poolda ma artiklist 6*sexies* ja kaubamärgiõiguse lepingust lähtudes selle artikli laia kohaldamist, sest see moonutab ülemäära kõikide loetletud artiklite tähendust.

103. Esimese Astme Kohus ei mõistnud õigesti Pariisi konventsiooni eesmärki ja ühenduse kaubamärki käsitleva määruse artiklis 7 esinevat viidet sellele konventsioonile. Kõigi nende õigusnormide eraldi analüüsimine võimaldab teha tarvilikke järeldusi.

a) Pariisi konventsiooni artikli 6*ter* õige tõlgendus

104. Konventsiooni peamine eesmärk on säilitada siseriikliku kohtlemise põhimõtet, lisades sellele mõned konventsiooni alla kuuluvate tööstusomandi objektide minimaalse kaitse eeskirjad. [58]

105. Siseriikliku kohtlemise reegel hõlmab ühelt poolt välisriikide tähiste diskrimineerimise keeldu, andes neile samasuguse õigusliku kaitse nagu patentidele, kaubamärkidele ja tööstusdisainilahendustele riiklikul tasandil. Teiselt poolt sisaldab see kollisiooninormi, mille alusel kehtib konventsiooni osalisriikides tööstusomandialaste kohtuvaidluste lahendamisel *lex loci proteccionis,* see tähendab selle riigi õiguskord, kus leiutise, kaubamärgi või tööstusdisainilahenduse õiguslikku kaitset taotletakse, vastavalt konventsioonile omasele territoriaalsuse põhimõttele. [59]

58 – Beier, F.-K., „One Hundred Years of International Cooperation – The Role of the Paris Convention in the Past, Present and Future", *International Review of Industrial Property and Copyright Law,* kd 15, nr 1/1984, lk 11; Bodenhausen, G.H.C., *op. cit.,* lk 12 ja 13.

59 – Beier, F.-K., *op cit.,* lk 9 ja 10. Bodenhausen, G.H.C., *op. cit.,* lk 30.

106. Järelikult kohustuvad Pariisi konventsioonile allakirjutanud riigid kohaldama oma tööstusomandi valdkonna seadusi kodanike ja ülejäänud osalisriikide kodanike kaubamärkide suhtes samaväärselt, ning viimased võivad nõuda vähemalt konventsiooniga antud kaitset.

107. Seega Esimese Astme Kohus eksib, kui ta osaliselt eitab embleemide kaitset artikli 6*ter* alusel, sest kuigi see säte ei hõlma teenuste kaubamärke, ei ole selle ülesanne ka käsitleda *in extenso* embleemide absoluutse kaitse kohaldamisala ulatust. Kõnealuses sättes palutakse osalisriikidel üksnes seda, et riikliku embleemiga identseid või riiklikku embleemi sisaldavaid tähiseid ei registreeritaks kaubamärgina. Osalisriikidele jääb vabadus laiendada reegli kohaldamisala teenuste kaubamärkidele. [60] Selles suhtes on ühtlustamisametil õigus, kui ta toob põhjenduseks, et konventsioon on „miinimumnõudeid sätestav õigusnorm", mitte „ühtne seadus". Ühenduse õiguses ei ole puudu seda laadi õigusnormide näidetest, mis lubavad liikmesriikidel niinimetatud „minimaalse ühtlustamise" meetodit kasutades kehtestada direktiivis sätestatud nõuetest rangemaid nõudeid.

108. Vastupidi ühtlustamisameti arvamusele ei toeta konventsiooni artikkel 6*sexies* aga selle artikli 6*ter* laia tõlgendamist. Artikkel 6*sexies* ainult kutsub osalisriike üles teenuse kaubamärke kaitsma, nõudmata nende registreerimist. Seetõttu jääb tähiste sellise kaitse kord iga riigi otsustada, ning seega võivad nad teenuste kaubamärgid kaubamärkidega samastada või ette näha erikorra. Välja arvatud konventsioonis konkreetsetelt teenustele esitatud viidetele, nagu artiklid 2 ja 3 koostoimes artikliga 5, [61] on igal juhul riigi seadusandja pädevuses kindlaks määrata, mil määral on teenuste kaubamärgid kaupade kaubamärkidega samaväärsed. [62]

109. Kokkuvõttes ei tulene riiklike embleemide kaitse laiendamine teenuste kaubamärkidele Pariisi konventsioonist, vaid siseriiklikest või ühenduse õigusnormidest.

b) Määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h kohaldamisala

110. Niisiis sõltub vastus küsimusele, kas see absoluutse keeldumise põhjus kehtib ka teenuste kaubamärkidele, ühenduse määru-

60 – Bodenhausen, G.H.C., *op. cit.*, lk 99.

61 – Bodenhausen, G.H.C., *op. cit.*, lk 90.

62 – Bogsch, A., *op. cit.*, lk 229.

sest kaubamärgi kohta ja sellele tuleb minu arvates vastata jaatavalt.

111. Esiteks seetõttu, et nimetatud määruse põhjendused 7 ja 9 ning selle artikli 1 lõige 1 tõendavad määruse tähtsust võrdsetel tingimustel nii kaupade kui teenuste kaubamärgi jaoks. Peale selle ei ole – kui tegemist ei ole vea või väljajätmisega – määruses ühtegi sätet, mis neid kaubamärke eristaks, eriti osas, mis puutub nende registreerimisse või nende omaniku õigustesse.

112. Teiseks, on Euroopa seadusandja oma pädevuse teostamisel need kaks kaubamärki määruses nr 40/94 võrdsustanud, ning ei ole loogiline omistada talle soovi piirata riiklike embleemide kaitset just teenuste jaoks, mis moodustavad kõige suurema osakaaluga majandussektori kõikide liikmesriikide rahvamajanduse kogutoodangus.

113. Nendel asjaoludel olen veendunud, et viidet artikli 7 lõike 1 punktile h tuleb tõlgendada nii, et see tehti seoses konventsiooni artiklis 6*ter* sätestatud registreerimiskeeluga, mitte seoses selle eeldatava kohaldamisalaga.

114. Kolmandaks ei jaga ma Esimese Astme Kohtu seisukohta, et nimetatud määruse väljatöötamise ajal oli ühenduse seadusandja teadlik, et selle artikli 7 lõike 1 punkti h viide tähendab riigisümboolika kaitse vähendamist kaubamärkide ees, kuna jätab need teenuste kaubamärkide ees kaitseta.[63] Kahtlustan pigem, et liikmesriigid olid täiesti teadlikud sellest, et Pariisi konventsioon ei tähenda sellist kaitse vähendamist ja et see ei piira ka nende pädevust otsustada kaitseliik, mille nad soovivad teenuste kaubamärkidele ühenduses tagada.

115. Vastupidi vaidlustatud otsuses sätestatule ei ole tõenäoline, et olemuselt nii uuenduslikus määruses nr 40/94, mille heakskiitmiseks oli vastavalt EMÜ asutamislepingu artiklile 235 (nüüd EÜ artikkel 308) vaja ühehäälsust, ei märganud ükski liikmesriik riigisümbolite kaitse vähenemist, mis selle kohtuotsuse kohaselt kaasneb juba nimetatud artikli 7 lõike 1 punktile h viitamisega, eriti arvestades, et valitsused on selliste embleemide osas väga tundlikud.

116. Järelikult tuleb nõustuda ühtlustamisameti ainsa apellatsioonkaebuse väitega kohtuasjas C-208/08 P selle kohta, et

63 – Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 32.

määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti h kohaldamisel koostoimes Pariisi konventsiooni artikliga 6*ter* on rikutud õigusnormi, ja ühenduse ameti esitatud apellatsioonkaebuse objektiks olev kohtuotsus tuleb tühistada.

VII. Kohtukulud

117. Minu pakutud lahenduse järgi peab kohtukulud välja mõistma American Clothingult, nagu näeb ette Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 esimene lõik.

118. Kuna ka kõik tema nõuded kohtuasjades C-202/08 P ja C-208/08 P jäeti rahuldamata, tuleb Euroopa Kohtu kodukorra artikli 122 esimese lõigu alusel koostoimes selle artikli 69 lõike 2 esimese lõiguga ka mõlema apellatsioonkaebuse kohtukulud välja mõista American Clothingult.

VIII. Ettepanek

119. Esitatud põhjendustest lähtudes teen Euroopa Kohtule ettepaneku:

1. Jätta American Clothing Associates SA apellatsioonkaebus kohtuasjas C-202/08 P Esimese Astme Kohtu viienda koja 28. veebruari 2008. aasta otsuse peale kohtuasjas T-215/06 rahuldamata.

2. Nõustuda Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ainsa apellatsioonkaebuse väitega kohtuasjas C-208/08 P Esimese Astme

Kohtu viienda koja 28. veebruari 2008. aasta kohtuotsuse peale kohtuasjas T-215/06 ja tühistada see kohtuotsus osas, milles tuvastati, et määruse nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 7 lõike 1 punkt h koostoimes Pariisi konventsiooni artikliga 6*ter* ei ole teenuste kaubamärkidele kohaldatav.

3. Mõista mõlema kohtuastme ja eelkõige mõlema hagi apellatsioonkaebustega seonduvad kohtukulud välja äriühingult American Clothing Associates SA.